

Hemstaban i våra hjärtan

FÖRORD

Gävle, hösten 1952. Det är söndag och "ingenting att göra" för en fjortonårig söderpojke. Han vandrar längs järnvägsspåret, genom Södra Koloniområdet och ut över Hemstaängarna. På så sätt blir han vittne till Hemsta ishockeybanas tillblivelse. Fast det förstår han inte inte då. Han ser bara ett antal människor bära omkring flak, som efterhand kommer att sammanfogas till Söders första och tyvärr kanske sista ishockeyrink. Han vet inte heller att han själv under många år kommer att finnas med i kamp på, vid och för denna idrottsplats.

En berättelse om Hemstaban är framför allt berättelsen om människors gemenskap och företagsamhet, i en tid som ännu icke begåvats med TV och annan färdigtuggad fritidssysselsättning. Hur olika omständigheter så småningom bryter sönder förutsättningen för banans fortlevnad, hör också till historien, liksom kommunens agerande genom åren.

Hemstaban är borta, liksom flera av de människor som skapade den.

Men vi som fick växa upp där ute - vi minns med tacksamhet.

B HEMSTABANANS TILLKOMST.

1 FÖRHISTORIA.

Dagens Hemsta domineras av moderna hyreshus byggda under 80-talet.

Den tidiga bebyggelsen finns kvar i form av ett antal egnahemsbyggen i trä, uppförda på 1920-talet.

Husen byggdes huvudsakligen av personal vid UGJ, Upsala-Gefle Järnvägar.

Dessförinnan ägdes marken av bonden Lars Persson. Hos honom kunde nybyggarna hämta sin dagliga mjölk. "Lars-Pers hage" var så sent som på 50-talet en omtyckt fotbollsplan för Hemstas och Söders pojkar. Den låg där nu Forslunds motor ligger.

2 KVINNAN BAKOM ALLT.

Lokförare Johan Sägström var en av områdets nybyggare. Hans dotter Greta gifte sig med Einar Karlsson, chaufför vid Ahlgrens Tekniska Fabrik (Läkerol) och med tiden en av eldsjälarna i Hemsta IF. Greta Karlsson var en av grundarna av Hemlingby-Järvsta social-demokratiska kvinnoklubb. Föreningen bildades 1949. En av de första uppgifterna som klubben tog sig an var att försöka ordna mark till en isbana för områdets ungdomar. Mammorna var oroliga för sina ungdomar när de drog iväg över den närbelägna järnvägen, för att åka skridskor på den tillfrusna och delvis uppdämda Hemlingbybäcken.

Genom klubbens ordförande, Aina Andersson, framfördes önskemålet till Valbo Kommunfullmäktige, där Ainas make, Sven-Åke, var ledamot. Mammorna fick som de ville. Mammor fick det på den tiden. Kommunen upplät ett område för en isbana och Sven-Åke Andersson blev senare ordförande i Hemsta IF.

Vi är nu framme vid hösten 1952. Det är nu söderpojken går längs järnvägen och ser hur arbetet med Hemstaban tar sin början.

3 DE BYGGDE BANAN.

Valbo kommunfullmäktige hade beviljat ett anslag till skridskobana och samtidigt föreslagit att kontakt skulle tagas med Valbo AIF. Kontakt hade etablerats och på ett sammanträde den 19 november 1952 med representanter för VAIF och intresserade i Hemlingby-Järvsta, bildades en sektion med första uppgift att ordna en isbana.

Sektionens ordförande var Per-Lennart Berge, lärare vid Hemsta skola, nu riven.

Arbetskraft fanns, men varifrån skulle man få övriga resurser?

Det kommunala bidraget förslog inte långt, men uppenbarligen hade man goda kontakter med företagare av olika slag. AB Bönabussarna skänkte en uttrangerad buss.

Ahlgrens Tekniska Fabrik lämnade 25 st lampskärmar. Störviks Elektriska och Valbo Elektriska gav elektrisk materiel. Av telegrafverket fick man köpa ledningsstolpar för 1 krona. Sarg till större delen av banan kom från ett gäng pojkar i Hemlingby. Sargen hade tidigare använts på en myr i området.

Fabrikör Portström donerade ett antal snökaror.

Ett utedass "lånades" från okänd ort. Man var redo och Hemstabanen byggdes.

Det är dock troligt att isbanan inte blev riktigt som kvinnorna tänkt sig. Visst fick ungdomarna sin bana, men ideerna utvecklades vidare och det var inte alla av de ungdomar som mammorna stred för som fick tillträde till banan i någon större utsträckning. I vanlig ordning var det flickorna som drabbades hårdast därvidlag. Nu tog nämligen karlarna över. Här behövdes mankraft. En isbana skulle nu bli en riktig ishockeyrink, med sarg, belysning och något att byta om och värma sig i. Det var nu de kom, Hemlingby- och Järvstapojkarna. Med ideer, yrkeskunskap, kraft och entusiasm. Så fanns det pensionärer, som gärna bidrog med råd och dåd. Den uttjänta bussen fick bli värmestuga. I mittgången placerades en osande fotogenkamin, som värmdes frusna fingrar och tår. När så bussen eldades upp av ett par "byorginal", som fått för sig att bussen skulle skrotas, grep Johan Sågström och ett par andra pensionärer in och snickrade ihop den första riktiga omklädningskuren. Möjligen hämtades stommen till denna kur från området vid "Lergropen", på vintern en omtyckt skridskobana invid vägen till Furuviik, i höjd med Friis Handelsträdgård. Hemlingbypojken Hans "Stöveln" Öberg lär ha tagit sina första stapplande skär på denna is. Med skridskor av spiskroksmodell anbringade på ett par gummistövlar. Numera har han sin sportaffär i grannskapet. Sågström med kompanjoner spolade också banan när andra var på jobbet. Man fick låna brandslangar från Valbo brandkår. Med kälke fraktades slangarna till en brandpost vid Hemlingbybäcken och efter arbetets slut kördes de tillbaka till Sågströms källare, där de stelfrusna slangarna tinades upp. Det var under ett sådant uppdrag som Johan Sågström föll ihop över kälken och avled vid juletid 1955.

4 KÄLLARKLUBBEN.

Ungdomarna byggde vidare. Och skottade snö. Det var de åren då det verkligen SNÖADE. Ofta låg snön jäms med sargkanten. Då fick skottarna traktorhjälp. Traktorn hade snökedjor för att få fäste. Fäste fick den och isen blev därefter. Men vad gjorde det? Egen bana, med belysning. Detta var livet! Skotta, spola, byta om, spela hockey. Någon särskild uppvärmning behövdes inte. När gästande lag kom på besök fick hemmalaget byta om i Sågströms källare. Lite si och så var det med utrustningen. Handskar fanns inte åt alla, så det blev lite bökligt när man skulle byta spelare på isen och var tvungen att låna utrustning av varandra.

5 SNODDAS KOMMER.

När nu banan var färdigbyggd fräschades omklädningskuren upp och försågs med belysning. Runt idrottsplatsen sattes ett nätstängsel upp och en liten biljettkur snickrades ihop. Då kom Snoddas. Företagsamma personer satte upp plakat om att Snoddas skulle framträda på Hemstabanen. Det gjorde han också, men inte med "Flottarkärlek", utan med hockeyklubba och som spelare i Arbrå IK. Ett par hundra åskådare hade betalt entre, förmodligen inte helt nöjda med kvällen. Men pengar till verksamheten blev det och visst var Snoddas Porsche fin. Särskilt duktig ishockeyspelare var han dock inte.

6 KLUBBSTUGAN

1956 inköptes en barack från Mackmyra. Den fraktades till Hemsta och blev stommen till den klubbstuga, som kom att finnas på området fram till sensommaren 1993.

Väl på plats byggdes den ut med ett rum och försågs med möbler, skänkta av Bryntes Möbler. 1958 byggde man till ett omklädningsrum, drog in vatten och iordningställde en bastu. 1961 förlängdes byggnaden med en förrådsdel. Fullt utbyggd bestod klubbhuset av två omklädningsrum, ett klubbrum med pentry och med möjlighet till cafeverksamhet.

För att slippa daglig tillsyn av värmeanläggningen (ved och koks) installerades oljeeldning 1963. Ny sarg byggdes 1961. Ny belysning sattes upp 1965.

HEMSTABANAN!

7 DRIVKRAFTERNA.

Det var arbetarklassens ungdomar som gjorde jobbet. De hade den yrkeskunskap som behövdes. De hade inga pengar att satsa, men de vara vana att hugga i och att hjälpas åt. Dessutom sökte de väl på ungdomars vis det vi idag kallar "en meningsfull fritid". I en tid med magert "sysselsättningsutbud" blev idrottandet en samlande ide, framför allt för arbetarklassen. Här fanns också möjlighet till att visa sin duglighet och att få känna att man utträttade något på sina egna villkor. Visst saknades i många stycken nödvändigt kapital, men som tidigare nämnts skänktes en hel del av generösa företagare. Även traktens bönder bidrog - med virke till byggnationen. Valbo kommun och senare Gävle kommun lämnade ekonomiska bidrag. Allt detta taget tillsammans ledde fram till Hemstabanans tillkomst.

C HEMSTA IF.

1 EN KOMET PÅ GÄVLES HOCKEYHIMMEL.

I ett brev av den 9 november 1954, författat i Hemlingby kyrksal och ställt till styrelsen för Valbo AIF, meddelar Hemstasektionen sin avsikt att bryta sig ur VAIF och bilda en egen förening. Skälen som framförs är huvudsakligen av praktisk natur. Gästande lag åker ofta till Valbo i stället för till Hemsta. Mellan raderna kan man dock ana insikten om att man vid det här laget har vuxit ur fadershuset och att man vill stå på egna ben. Hemsta IF bildas. En komet på Gävles stjärnhimmel! Det nystartade pojklaget blir redan första säsongen distriktsmästare före lag som GGIK, Brynäs och Strömsbro. Plötsligt sjuder Hemstabanen av aktivitet även på det sportsliga planet. Pojklagets framfart tas upp i tidningarna, även i rikspresen. Parallellt dras till framväxten av storklubbarna GGIK och Strömsbro. Den i Gävle smått legendariske ledaren "Brynäs-Åke" Andersson syns allt oftare ute vid Hemstabanen och är påtagligt intresserad av det som sker där ute. Han blir något av en inofficiell ledare även i Hemsta IF. När pojklaget går in i junioråldern blir de i hård kamp med "Masen" Karlssons Strömsbro även distriktsmästare för juniorer. Sex av Hemstas spelare representerar 1957 distriktet i junior-SM för distriktslag och får vid slutet av säsongen spela SM-final mot Värmland på Johanneshovs Isstadion i Stockholm. "Lite av Rekord-magasinet", tyckte nog de som var med, trots att det blev förlust i finalmatchen.

2 BRYNÄS IF PÅ VÄRVARSTRÅT.

Sedan gick det som det brukar gå i dessa sammanhang. Storklubbarna gick på värvarstrået. Till Brynäs IF värvades ett antal spelare. Brynäs väg mot den verkliga toppen inleddes. Även om dessa år kom att utgöra föreningens mest spektakulära tid, fortsatte föreningen att fostra duktiga spelare. Lars Öberg är ett exempel. Svensk mästare i Brynäs, VM-spelare, sedan åter i Hemsta. Under denna "storhetstid" kom A-laget lite i skymundan. Men där fanns de verkliga kämparna. De som byggde banan fanns nu på isen i kamp om poäng i division fyra och ibland i division tre. Med spelglädje och sammanhållning!

3 GAMLA STORSPELARE I HEMSTA.

Under följande år sökte sig många namnkunniga äldre spelare till Hemsta. Det måste ha varit något speciellt med hockeymiljön där ute. Kvartersklubbens charm? Värvarpengar handlade det i alla fall inte om! På Hemstabanan möter vi nu Hebba Pettersson, Olle Linder, Yngve Fälth, Gert "Julle" Andersson och Gunnar "Kulan" Söderblom, alla från Brynäs IF, samt VM-målvakten Hans Isaksson och Einar Jansson från GGIK. Som högst nådde man den näst högsta nivån, division två.

4 PENGAR, PENGAR.

Kampen för en ordnad ekonomi pågår alltid i en idrottsförening. Så även i Hemsta IF. Förutom bidrag från kommunen fick föreningen sina första inkomster främst från lotteriverksamhet. Under 50-talet bedrevs omfattande lottförsäljning utanför Furuviksparken. Vid två tillfällen utgjordes högsta vinsten av en bil. I mitten av 60-talet gjorde Bingoverksamheten sin entre i föreningen. Man började i klubbhuset, fortsatte på Textilgården och hamnade slutligen på Folkparken. Många sköna slantar har genom denna verksamhet tillförts klubbkassan. Men inte utan hårt arbete! Ett troget funktionärgäng har kämpat med Bingobrickorna. Greta och Einar Karlsson, Kent Börjel, Sven-Erik Nilsson och Elaine Funseth har dragit det tyngsta lasset, assisterade av goda grannar och andra supporters. Under 60-talet sökte man förbättra ekonomin genom att ordna tivolverksamhet på Södra Koloniområdets festplats, dessvärre med klen resultat.

5 MR HEMSTA.

Einar Karlsson, belönad med Prins Bertils medalj för förtjänstfull insats i den svenska idrottsrörelsen. Stridbar, uppkäftig, temperamentsfull och totalt hängiven sin Hemstabana och förening. Gift med Greta (född Sägström). Äkte som ung skidor och spelade möjligen "krokig käpp", som han senare kom att kalla bandysporten. Som lagledare, sekreterare och fixare i största allmänhet, tjänade han föreningen under 25 år. Chaufförsarbetet vid Läkerol innebar även körning av chefen, dir. Bengt Ahlgren, vid affärsresor. Under dessa blev det mycket ishockeyprat. Följdaktligen kom Bengt Ahlgren att lämna frikostiga bidrag till föreningen under många år.

6 GRETAS KÖK.

Sådan var Einar. Inget syntes omöjligt, framför allt inte vid köksbordet hemma hos Greta. Där dryftades de stora frågorna. Där fattades besluten. Men framför allt var det där man kunde lyssna till Einars hämningslösa utläggningar, till dess Greta med några beska kommentarer plockade ner Einar till marknivån igen. Gretas kök blev föreningens hjärtpunkt. Man droppade in, drack en kopp kaffe och trivdes i största allmänhet. Sådana kök skulle det finnas fler av. Det finns det också, även nu med anknytning till Hemsta IF.

7 HEMSTALIGAN VÄRST.

Med ca 250 deltagare i knattenserien Hemstaligan, då störst i Gävle, lämnar vi 60-talet. Hemstabanan har avverkat sin intensiva tonårsperiod. "Det var ett liv och ett kiv. Men det var värt varenda smäll i sargen", sa Hemstabanan.

D BRYTNINGSTID.

1 FRAMTIDSTRO - FRAMTIDSORO.

En något skamfilad hockeybana med naturis, när vintern så vill och med litet ruffiga klubblokaler. Kan det va nåt, i en tid med konstis och ishallar?! Du har inte ens kontrakt på den mark Du står på. Du får inget heller. Kommunen har nämligen andra planer.

Nu sker två saker:

a Man rustar det gamla.

b Man planerar för det nya.

2 HEMSTABANAN SOM NY.

I båda fallen behövs det pengar. Klubbkassören håller hårt i ekonomin. Men med kommunens hjälp och med inkomster från Bingo och lotterier, går medlemmarna till verket. Klubbhuset rustas både in- och utvändigt. A-lagsspelarna, men även den nybildade damsektionen deltar i arbetet och år 1977 återinvigs de uppräfschade lokalerna vid en festlighet, där även kommunen är representerad. 1979 beviljar kommunen bidrag för banans upprustning och 1981 står den där med ny sarg och ny belysning.

3 ISHALL I HEMSTA?

Gävle Kommun planerade nya bostäder i Hemsta. En ny idrottsplats fanns också med i planeringen. Men inte på samma plats som förut. Styrelsen i Hemsta IF tänker stort.

Vi bygger en ishall! Tanken hade förts fram redan 1973, då en ekonomisk förening bildades med uppgift att få fram nödvändigt kapital. En servicebutik skulle köpas in. Dessutom ville man starta en sportaffär. Kontakt togs med företagsgruppen Sörby Urfjäll. Föreningen erbjöd sina tjänster vid s.k. företagsdagar i området. Man delade ut reklam i hela Gävle och medverkade vid olika evenemang. För detta skulle föreningen få en icke oansenlig ersättning. I själva verket blev denna mycket blygsam och föreningens tilltänkta affärsverksamhet lämnade aldrig planeringsstadiet. Styrelsen tog även upp samtal med kommunen om ishallprojektet. Även Gavlegårdarna, företaget som skulle bygga i Hemsta, kopplades in. Ett tag såg det mycket lovande ut, men snart var kommunen och Gavlegårdarna oense om vem som skulle stå för vad. Projektet rann, s.a.s, ut i sanden. Det återstod bara för Hemsta IF att spä på med vatten och hoppas på naturis med hjälp av kalla vintrar. Ett fåfängt hopp, skulle det visa sig.

4 FOTBOLL OCH UNGDOMSHOCKEY.

Under 70-talets första del dominerades verksamheten av seniorhockey. I slutet av decenniet bildades en fotbollssektion, vars verksamhet pågick fram till 1989. Först handlade det om spel i korpsammanhang. Senare med spel i division sju och avancemang till division sex. Sektionen arbetade självständigt och var helt självförsörjande.

Ishockeyns ungdomssektion blommade åter upp under 70-talets senare del. Verksamheten expanderade snabbt och kom som mest att omfatta åtta lag, därav ett flicklag. De sportsliga framgångarna blev blygsamma. Men det var av underordnad betydelse. Målsättningen var att ge ungdomars fritid ett vettigt innehåll under mottot:

DU ÄR I FÖRSTA HAND VÄLKOMMEN FÖR DEN DU ÄR OCH INTE FÖR VAD DU KAN PRESTERA!

På nytt invaderades Hemstabanen av kämpaglada ungdomar. Med föräldrars insatser och med viss vaktmästarhjälp från kommunen lyckades man hålla Hemstabanen i gott skick, något som även stadsdelens skolor kunde dra nytta av. Gymnastiktimmar förlades nämligen ofta till rinken i Hemsta.

5 MOT RUINENS BRANT.

Under tiden har A-laget hunnit spela en säsong i division två på Gavlerinken (1979-1980). Med levande musik och med gratiskaffe på biljetten. Men smakar det, så kostar det. Någonting gick snett. Pengar trillade ut "åt alla håll" och inkomsterna flöt inte in i samma utsträckning. Föreningen drev mot ruinens brant. 1981 hängde konkurshotet tungt över Hemsta IF - och över Hemstabanan. Konkurshotet kunde dock avvärjas och föreningen segade sig vidare.

6 BETALA SJÄLVA.

Med tanke på föreningens mycket ansträngda ekonomi, var det självklart att ungdomsverksamheten måste drivas efter "betalasjälvpincipen". Spelarna fick låna tröjor och byxor av föreningen. Dessutom fick de ett par klubbor under säsongen. För att få pengar till övrig utrustning, resor m.m. anordnades lotterier eller också betalade ungdomarna (föräldrarna) kontant.

7 MAMMORNA IGEN.

Mammor sålde kaffe med dopp i klubbstugans cafe-avdelning. Behållningen omvandlades till hockeyglädje. Hemstabanan var åter medelpunkten för stadsdelens ungdomar och myste ikapp med aktörerna.

8 NEJ TACK, TILL BRYNÄS IF.

När så signaler kom om att föreningarna i Gävle skulle erbjudas ett organiserat samarbete med varandra och där Brynäs IF skulle finnas i toppen av en hockeypyramid, tackade Hemsta IF nej. Föreningen ställde sig utanför Gävles IU (ishockey-union) därför att man inte ville bli en del av en "brynäsifierad" idrottsverksamhet. Det handlade helt enkelt om ideologi. Hemsta IF ville även i fortsättningen bedrivaverksamhet utan utslagning och skiktning.

9 NYA OROSMOLN. HEMSTA IF DELAS.

Ekonomi igen. Missnöjet med de ekonomiska turerna i A-lagsverksamheten växte sig allt starkare i föreningen. När så A-laget ännu en gång är på väg in i ett kostnadskrävande spel i division två, utan inkomstgarantier, sparkar ungdomssektionen bakut. Efter många och uppslitande diskussioner uppstår en definitiv brytning. Några av huvudstyrelsens medlemmar bryter sig ut ur Hemsta IF och bildar tillsammans med A-laget en ny förening, Söders HC. Föreningens tudelning är ett faktum 1986.

Under ett par år framöver kommer nu Hemsta IF att vara en ren ungdomsförening. Den nybildade föreningen tog med sig hälften av skulderna. Den andra hälften fick Hemsta IF dras med fram till våra dagar. Men några nya skulder drog man inte på sig. Av skäl som framgår senare kan vi också konstatera att föreningen i dagens läge är helt skuldfri. Det är första gången i föreningens historia och naturligtvis oerhört glädjande och samtidigt ett kvitto på att föreningen varit på rätt kurs.

10 ISEN SOM FÖRSVANN.

Man kan svårigen spela ishockey utan is. Klimatförändring eller ej. Faktum kvarstår. Från mitten av 80-talet och fram till vintern 1993 blev det inga isvintrar. För verksamheten på Hemstabanan blev det ödesdigert. Under dessa år tappade föreningen många ungdomar till andra banor och föreningar. Visserligen fanns även för Hemsta möjligheten att komma in på konstfryst is, men själva idén med föreningens verksamhet förlorade nu sin växtkraft, i och med att den var kopplad till den egna banan. Hemstabanan var så mycket mer än en ishockeyrink.

Mot slutet av 80-talet stod idrottsplatsen och drog kostnader. Även klubbhuset började förfalla. Hemstabanan låg nu mitt inne bland de nybyggda bostadshusen och utsattes för omfattande skadegörelse av områdets ungdomar. Vid ett par tillfällen anlades ett par mindre bränder i huset.

1989 stängdes hela anläggningen. Som ett sorgligt "äreminne" över en lycklig period, stod klubbhuset kvar några år, till stort förtret för de omkringboende.

11 HEMSTA ÅTER I KÖKET OCH KÄLLAREN.

Visserligen minskade antalet lag i föreningen, men verksamheten levde vidare. De ungdomar som i tioårsåldern, vid slutet av 70-talet, började spela ishockey, hade nu kommit upp i junioråldern. Efter ytterligare ett par år kom flera av dem att ingå i A-laget, när föreningen återupptog seniorverksamheten, med spel i division tre.

När Hemstaban var oanvändbar blev spelare och ledare utan den naturliga samlingspunkten. Dags för kök nr 2! Gretas kök var det första. Nu var det dags för Elaines. Trettio år skilde i tid, men funktionen blev den samma. Ute hos Elaine och Affe Funseth i Järvstaby samlas man åter. Ofta räcker inte köket till, hela huset kan ibland vara fyllt av hockeyfolk. Glada fester, sammanträden och vanliga "titta in stunder".

När Hemsta inte är i köket, får källaren duga. Källaren finns på Brynäs IP. Med ishockeyn på den konstfrysta banan får föreningen också tillgång till ett nätförråd i källaren. Utanför skrubben ett par stolar och ett litet bord. Så övervintrar Hemsta IF. I ett kök i Järvsta och i en källare på Brynäs. På Gavlerinken bygger kommunen en restaurant åt VIP-folket.

12 MRS HEMSTA.

Einar var Mr Hemsta. Elaine blir Mrs Hemsta. Ungdomsledare i föreningen vid slutet av 70-talet. Med åren verksam i det mesta som rör föreningen. I stort och smått. Hon lagar trasiga tröjor, bakar, kokar kaffe, köper hockeyutrustning, jobbar in pengar, är med på alla träningar och matcher m.m. En kvinna mitt bland de stora hockeygrabbarna.

"Det är fantastiskt att killarna står ut med att ha en gammal kärring med i gänget", säger hon själv. I själva verket är Elaine mycket uppskattad, med eller utan kök och är hon en enorm tillgång. Detta gäller även hennes man Affe, som lägger ned många arbetstimmar för föreningens bästa. Elaine tilldelades Gävle Kommuns Idrottsledarstipendium i början av 90-talet.

E HEMSTA IF OCH GÄVLE KOMMUN.

1 STÖD OCH LÖFTEN.

I begynnelsen och flera år framåt fick Hemsta IF bidrag från Gävle kommun för investering i och skötsel av Hemstaban. Fritidsnämnden insåg betydelsen av det arbete som föreningen utförde bland stadsdelens ungdomar. Föreningens insatser skulle komma att behövas i ännu högre grad när 200 nya bostäder byggs i Hemsta i början av 80-talet. Därför reserverades mark för en helt ny idrottsplats i området. I kommunens ekonomiska långtidsplanering (KELP-en) avsattes 6,8 miljoner (!) kronor för byggandet av idrottsplatsen. Det tidigare nämnda ishallsprojektet havererade, men planerna på en idrottsplats fanns kvar.

2SOM OCKSÅ FÖRSVANN

Med åren krympte dock anslaget och genomförandet flyttades bort i tiden.

Nya projekt presenterades och genomfördes. Plötsligt fanns idrottsplatsen inte kvar i KELP-en och Hemsta IF förstod ingenting.

3 KAMP OCH VÄNTAN.

Nu följde en mångårig kamp med kommunens politiker och tjänstemän. Eftersom andra, nyinsatta, projekt genomfördes, fanns det tydligen ingen större brist på pengar. Här gjordes tydligen omprioriteringar, vars orsaker Hemsta IF aldrig fick några förklaringar till, trots upprepade förfrågningar. Under denna period hann tre ansvariga kommunalråd avlösa varandra,

alla med beskedet "nu är det Hemstas tur", utan att ord blev till handling. När det nya bostadsområdet i Hemsta är färdigbyggt, upptäcker de boende att det ligger en gammal idrottsplats mitt inne bland bostäderna. Detta kan ju knappast vara lämpligt! Hyresgästerna klagar hos kommunen. Fastighetskontoret utarbetar då ett förslag till kompletteringsbebyggelse i området. Detta är idén:

Försäljning av några tomter frigör pengar, som kan bekosta en mindre idrottsplan.

I samarbete med Gavlegårdarna byggs en kvarterslokal, som Hemsta IF och hyresgästerna kan använda gemensamt.

Det blir visserligen ingen konstfryst isbana, men föreningen får sin naturliga hemvist åter. På nytt skulle Hemsta IF kunna samla stadsdelens ungdomar i aktiviteter av olika slag. Livet består ju inte bara av ishockey. Det utarbetade förslaget är vilande i väntan på.....

4 SLUTET FÖR HEMSTABANAN.

Under tiden ökar trycket från de kringboende. För att åtminstone lösa problemet med det förfallna klubbhuset erbjuder Fastighetskontoret Hemsta IF en summa pengar för byggnaden och för den förlorade hemvisten. En förutsättning är att byggnaden rivs utan dröjesmål. Hemsta IF accepterar erbjudandet och river klubbhuset. Under rivningsarbetet skadas en vattenledning och vatten rinner ut över området.

Hemstabanen har fått sin sista spolning. Sensommar 1993. Notabelt är att under hela denna avgörande period är Fritidsnämnden och Fritidskontoret helt passiva.

5 NY KLUBBSTUGA.

För pengarna från Fastighetskontoret vill nu föreningen uppföra en liten klubbstuga på Brynäs IP. Trots att föreningen står för alla kostnader blir det en mycket segsliten förhandling med Fritidskontoret, innan Hemsta får låna mark under två år, med möjlighet till förlängning av tiden. Men utan garanti. En eventuell förlängning är beroende av hur föreningen kommer att bedriva sin verksamhet. Nog sagt om detta.

I februari 1994 står stugan klar, efter storstilade insatser av byggherren Affe Funseth, Janne Wike, AME, föreningens egna hantverkare och övriga supporters.

6 SENT SKALL

Samma år inbjuder Brottsförebyggarna i Gävle (BIG) till rådslag. Närvarande är Polisen, Skolan, Fritid, Gavlegårdarna, Hyresgästföreningen i Hemsta och Hemsta IF. Man är mycket bekymrad över situationen i Hemsta. Ungdomarna drar omkring i gäng, skadegörelsen är omfattande och många boende är rädda. Även skolans representanter är oroliga. "Finns det inget man kan göra för stadsdelens ungdomar? Kan inte idrottsföreningen där ute göra något?". Det hörs en stilla suck i rummet. Om den nu inte kom från Hemsta IF:s representant, så var det säkert Hemstabanen som suckade i sin hockeyhimmel.

F SLUTORD.

HEMSTA ÄR FRAMTIDEN.

När Hemsta IF i år, 1994, går att fira sitt 40-årsjubileum, kan man göra det med en ny klubbstuga på Brynäs IP. För de ungdomar som behöver Hemsta IF, startar föreningen gärna nya ungdomslag. Med föräldrars hjälp! Hur det blir i framtiden med idrottsplats ute i Hemsta, står skrivet i stjärnorna. Men en sak är klar. Blir den verklighet, är Hemsta IF beredd. Som alltid!

HEMSTA IF 2004

Tio år har förflutit sen vi firade Hemsta IF:s 40-åriga tillvaro. Jubileumsskriften 1994, som ni kanske har eller åtminstone bör läsa, hade namnet Hemstabanan i våra hjärtan och är texten som finns på denna sida. I slutordet uttrycktes en förhoppning om att Hemstabanan skulle återuppstå. Så har inte skett och så kommer heller aldrig att ske. Naturisbanor är ett avslutat kapitel och området där banan låg är numera bostadsområde. Hemstabanan kommer att förbli i våra hjärtan. Det är vackert så.

Men Hemsta IF lever vidare.

Efter samma princip som tidigare, pay and play, har föreningen haft seniorlag i seriespel under alla år. Sportsligt har laget varit ett "medellag med viss dragning uppåt i Div. 3. Trivselmässigt är vi alltid i topp!

Ett par av dagens spelare har spelat för föreningen i uppåt 20 år! Anders Karlsson, barnbarn till en av föreningens grundare Einar Karlsson (Mr Hemsta), är en av dem. Stefan Lundberg, en annan.

Några ungdomslag har föreningen inte haft under senare år. Skälet till detta handlar både om ekonomi och om den förlorade hemvisten i Hemsta.

Hur framtiden ser ut för föreningen är svårt att sia om. De stigande kostnaderna för att bedriva hockeyverksamhet har gjort att många ungdomar, och föräldrar, tvingas välja bort hockeyn.

Vår förhoppning är dock att Hemsta IF även i fortsättningen skall fylla en funktion för idrottsintresserade ungdomar och vuxna.

Vi lever vidare i vår klubbstuga på Brynäs IP, Gävle.

November 2004

Ulf Brodin

Ordförande

Vi spelare säsongen 2004/2005 passar på att stort tacka Elaine och Affe Funseth, Magnus "Bison" Persson, Ulf brodin, Kent Börjel och övriga verksamma i Hemsta IF för deras stora jobb och oersättliga insats. Tack!

Källor: Styrelseprotokoll

Årsberättelser

Intervjuer

Egna hågkomster

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

A FÖRORD

B HEMSTABANANS TILLKOMST

- 1 Förhistoria
- 2 Kvinnan bakom allt
- 3 De byggde banan
- 4 Lällarklubben
- 5 Snoddas kommer
- 6 Klubbstugan
- 7 Drivkrafterna

C HEMSTA IF

- 1 En komet på Gävles hockeyhimmel
- 2 Brynäs IF på värvarstråt
- 3 Gamla storspelare i Hemsta IF
- 4 Pengar, pengar
- 5 Mr Hemsta
- 6 Gretas kök
- 7 Hemstaligan värst

D BRYTNINGSTIDER

- 1 Framtidstro - framtidsoro
- 2 Hemstabanan som ny
- 3 Ishall i Hemsta?
- 4 Fotboll och ungdomshockey
- 5 Mot ruinens brant
- 6 Betala själv
- 7 Mammorna igen
- 8 Nej tack, till Brynäs IF
- 9 Nya orosmoln. Hemsta IF delas
- 10 Isen som försvann
- 11 Hemsta åter i köket och källaren
- 12 Mrs Hemsta

E HEMSTA IF OCH GÄVLE KOMMUN

- 1 Stöd och löften
- 2 som också försvann
- 3 Kamp och väntan
- 4 Slutet för Hemstabanan
- 5 Ny klubbstuga
- 6 Sent skall